

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **Gladius International s.r.o.**, se sídlem v Olomouci, Denisova 277/16, zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem v Prostějově, Sádky 1615/4, proti žalovanému **Ministerstvu financí**, se sídlem v Praze 1, Letenská 525/12, o žalobě proti nezákonnému zásahu,

t a k t o :

Věc **se p o s t u p u j e** Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce mj. domáhal soudní ochrany proti tvrzenému nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v rozeslání formulářů SCAC 2004 do členských států Evropské unie (dále jen EU) v rámci mezinárodní výměny informací dle čl. 5 a 19 nařízení Rady (ES) č. 1798/2003, o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92, v platném znění (dále jen nařízení č. 1798/2003).

V původní žalobě podané Krajskému soudu v Ostravě dne 22.10.2009 doplněné na výzvu soudu dne 20.11.2009 a vedené pod sp. zn. 22Ca 267/2009 žalobce označil za žalovaného Finanční úřad Olomouc a shora uvedené žalobní tvrzení bylo jedním ze čtyř žalobních bodů, resp. tvrzených nezákonných zásahů. Žalobce se ohledně tohoto žalobního bodu domáhal, aby soud přikázal žalovanému, aby obnovil stav před odesláním formulářů SCAC 2004 a dodatečně informoval všechny adresáty, že se žalobce nijak nepodílí na karuselových obchodech.

Rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.5.2010 č.j. 22Ca 267/2009-49 byla žaloba odmítnuta. Toto rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 16.11.2010 č.j. 9 Aps 5/2010-81 a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Rozsudek NSS nabyl právní moci dne 6.12.2010.

V dalším řízení krajský soud, vázán závěry NSS vyjádřenými ve zrušujícím rozsudku část žaloby, v níž se žalobce domáhal obnovení stavu před odesláním formulářů SCAC a dodatečného informování všech adresátů, že se nijak nepodílí na karuselových obchodech a dále v části, v níž se žalobce domáhal ukončení zásahu ve formě evidování žalobce v registru EUROCANET a vyřazení žalobce z tohoto registru, vyloučil k samostatnému projednání. V této vyloučené části byla věc dále vedena pod sp. zn. 22A 14/2012.

V doplnění žaloby ze dne 11.5.2012 žalobce bod II. původního žalobního petitu nahradil novým zněním. „**II.a Žalovanému se přikazuje, aby obnovil stav před odesláním formulářů SCAC 2004 a dodatečně informoval všechny adresáty, že se žalobce nijak nepodílí na karuselových obchodech. II.b Uvedení informace ohledně zapojení žalobce v karuselových podvodech v odeslaných formulářích SCAC 2004 bylo nezákonným zásahem žalovaného.**

Dojde-li soud k závěru, že žalovaný sám informace ohledně zapojení žalobce v karuselových podvodech v odeslaných formulářích SCAC 2004 neuvedl, avšak zavdal příčinu k takovému postupu, pak žalobce požaduje vydání následujícího rozsudku:

II.b Zavdání příčiny k uvedení informace ohledně zapojení žalobce v karuselových podvodech v odeslaných formulářích SCAC 2004 bylo nezákonným zásahem žalovaného.“

Krajský soud se prioritně zabýval otázkou, který správní orgán má v řízení postavení žalovaného. V této otázce vycházel především z žalobního tvrzení, tj. vylíčení rozhodných skutečností, v nichž žalobce spatřuje nezákonný zásah. Dle obsahu původní žaloby ve znění jejího doplnění ze dne 20.11.2009 žalobce spatřuje nezákonný zásah v uvedení konkrétní informace ve formulářích SCAC 2004. Jedná se o tuto informaci: „*Jednatel a 100procentním vlastníkem společnosti Gladius International je pan M. J., nar. X, který je dále jednatel společnosti EXMOORE INVESTMENTS, s.r.o., se sídlem Olomouc, Univerzitní 224/7, PSČ 779 00, DIČ CZ27236463, zapojené do podvodných transakcí v oblasti MTIC podvodů, tj. intrakomunitárních podvodů za účasti plátců typu „missing trader“.* Protože aktivity společnosti EXMOORE INVESTMENTS jsou v současné době prověřovány mezinárodně a taktéž uvedeny v síti EUROCANET, jednatel pan M. J. zřejmě přesunul veškeré aktivity společnosti EXMOORE INVESTMENTS do společnosti Gladius International. Činnost společnosti Gladius International spočívá v nákupu výpočetní techniky a jejich komponentů od distributorů renomovaných značek (LG, Sony, Samsung atd.) z různých států EU. Toto zboží je údajně přepravováno do logistických skladů nacházejících se na území CZ, SK, NL a dalších, kde je prováděna neutralizace, tj. kontrola a přebalování zboží z fólií distributora do fólií společnosti Gladius International. Následně je zboží dodáno do logistických skladů nacházejících se ve Španělsku, a to zejména skladů společnosti NAEKO HANDLING S.L., která ovšem není vlastníkem tohoto zboží, nýbrž toto zboží pouze přechovává pro skutečné zákazníky, kterými jsou španělští a rumunští missing traderi.

Objednávky jsou zasílány faxem nebo e-mailem. „DPH není uhrazena v zemích určení, tj. ani ve Španělsku ani v Rumunsku“.

Podle ust. § 83 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) je žalovaným *správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.*

Právní otázkou určení žalovaného v zásahových žalobách se zabýval NSS v rozsudku ze dne 28.8.2008 č.j. 2 Aps 4/2008-134, kde mj. uvedl, že dle § 83 s.ř.s. v daném typu řízení určuje žalovaného sice žalobce v podané žalobě, avšak nikoliv vždy tak, že určitý správní orgán jako žalovaného výslovně označí, nýbrž i tak, že popíše zásah, který považuje za nezákonný. Dále NSS ve svých závěrech dovodil, že nelze spravedlivě požadovat po žalobci, proti němuž byl proveden zásah, jím považovaný za nezákonný, aby sám pátral po tom, kdo je řídícím správním orgánem, jedná-li se o otázku právně složitou. V tomto rozsudku NSS byla sice posuzována věc, jež se týkala zásahu ozbrojeného sboru, přičemž bylo právně složité určit, kdo je řídícím správním orgánem, když se zde dokonce střetávalo několik řídících orgánů, přesto krajský soud shledal v nyní posuzované věci určitou podobnost s tímto případem spočívajícím v právní úpravě umožňující poskytování informací o daňových subjektech ve formulářích SCAC 2004 v rámci mezinárodní výměny informací správních orgánů zemí EU.

Právní rámec poskytování shora zmíněných informací je tvořen nařízením č. 1798/2003, které v čl. 1 bodu 1 odst. 1, 2 stanoví podmínky, za kterých správní orgány členských států příslušné pro provádění právních předpisů o DPH na dodání zboží a služeb, nabytí zboží uvnitř Společenství a dovoz zboží spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí za účelem zajištění dodržování těchto předpisů. Za tímto účelem stanoví toto nařízení pravidla a postupy, které umožní příslušným orgánům členských států spolupráci a vzájemnou výměnu všech informací, které jim mohou pomoci správně vyměřit DPH. Účelem tohoto předpisu EU je vytvoření společného systému pro výměnu informací mezi členskými státy, přičemž jejich správní orgány si mají být vzájemně nápomocny a mají spolupracovat, aby zajistily správné uplatňování DPH na dodání zboží a služeb a nabytí zboží uvnitř EU. Z čl. 3 nařízení vyplývá, že příslušnými orgány členských států, které mají odpovědnost za kontakty s ostatními členskými státy v oblasti správní spolupráce, jsou kontaktní orgány na ústřední úrovni. Ve smyslu čl. 2 je příslušným orgánem členského státu v České republice ministerstvo financí. Tyto kontaktní orgány jsou oprávněny ke spolupráci. S ohledem na principy fungování finanční správy v rámci České republiky je podle názoru krajského soudu logické, že základním zdrojem informací o jednotlivých daňových subjektech je nepochybně činnost finančních úřadů jako základních složek finanční správy a právě finanční úřady budou nepochybně primárním zdrojem informací, jejichž poskytování je sledováno tímto evropským předpisem.

Shora popsané právní úpravě odpovídá také úprava petitu, kterou žalobce učinil svým podáním ze dne 11.5.2012, kde nově vymezil, že *zavdání příčiny k uvedení informace ohledně zapojení žalobce v karuselových podvodech v odeslaných formulářích SCAC 2004 bylo nezákonným zásahem žalovaného.* Tato

formulace přímo směřuje proti jedinému žalobcem označenému žalovanému, a to Finančnímu úřadu Olomouc a přesto, že byla vymezena až v doplnění žaloby ze dne 11.5.2012, nejedná se o nový žalobní návrh, neboť porovnáním s obsahem původně podané žaloby, resp. jejího doplnění ze dne 20.11.2009 (bod IV.) je nutno dospět k závěru, že se jedná pouze o precizaci předchozího návrhu žalobce, který od počátku výslovně uváděl, že pracovník žalovaného se dopouští rozšiřování nepodložených a smyšlených informací a na základě jeho iniciativy mezi jednotlivými centrálními útvary pro kontakt s členskými státy (v České republice ministerstvo financí) začala probíhat výměna informací, které měly ve svém důsledku žalobce poškodit.

S ohledem na shora uvedené krajský soud ve vztahu k této části žaloby, tj. zkoumání, zda zavdání příčiny k poskytnutí informace Finančním úřadem Olomouc bylo nezákonným zásahem tohoto žalovaného, shledal svou místní příslušnost, věci se meritorně zabýval a rozhodl rozsudkem ze dne 29.11.2012 č.j. 22A 14/2012-96, který nabyl právní moci dne 13.12.2012.

Ve zbývajících částech žaloby, již odpovídá petit, že *žalovanému se přikazuje, aby obnovil stav před odesláním formulářů SCAC 2004 a dodatečně informoval všechny adresáty, že se žalobce nijak nepodílí na karuselových obchodech a dále, že uvedení informace ohledně zapojení žalobce v karuselových podvodech v odeslaných formulářích SCAC 2004 bylo nezákonným zásahem žalovaného*, krajský soud s ohledem na shora uvedenou právní úpravu obsaženou v nařízení č. 1798/2003, dospěl k závěru, že žalovaným je ministerstvo financí jako příslušný kontaktní orgán členského státu k poskytování předmětných informací, a to i bez toho, že by žalobce ministerstvo financí jako žalovaného určil.

Při této své úvaze vycházel krajský soud opět z již shora zmiňovaného rozsudku NSS ze dne 28.8.2008 č.j. 2 Aps 4/2008-138, v němž NSS dospěl k závěru, že žalovaným je ten správní orgán, který naplňuje podmínky stanovené § 83 s.ř.s. a odkázal přitom na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12.10.2004 č.j. 5 Afs 16/2003-56 zveřejněné ve Sb. NSS pod č. 544/2005, které se sice nevztahuje na řízení o ochraně před nezákonným zásahem, nýbrž k řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, avšak při posuzování této otázky uvedená odlišnost nehraje žádnou roli. V citovaném usnesení rozšířený senát uvedl, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s.ř.s. není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Je tedy věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce; zvláštní usnesení o tom soud nevydává (§ 53 odst. 2 s.ř.s. a contrario). Z tohoto usnesení je podle názoru NSS nutno přiměřeně vycházet i ve věci zásahové žaloby, v níž plyne postavení žalovaného ze zákona.

Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že v jím posuzované věci postavení žalovaného, tj. ministerstva financí jednoznačně plyne z nařízení č. 1798/2003.

Podle ust. § 7 odst. 2 s.ř.s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

Jelikož dle žalobního tvrzení „jinak zasáhlo“ žalobce ministerstvo financí, tedy správní orgán mající sídlo v Praze, je k řízení místně příslušný Městský soud v Praze, v jehož obvodu má žalovaný sídlo.

Protože krajský soud není místně příslušný, rozhodl podle ust. § 7 odst. 6 s.ř.s. o postoupení věci k vyřízení místně příslušného Městského soudu v Praze.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 13. prosince 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu